

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/1034/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6412213016
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ferdinand Zimmermann
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2014:6412213016.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd odvolací v právnej veci navrhovateľa: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., 811 09 Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zast. splnomocnenou advokátskou kanceláriou: Fridrich Paľko, s. r. o., 811 09 Bratislava, Grösslingova 4, proti žalovanému: Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, 813 11 Bratislava, Župné námestie 13, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie žalobcu zo dňa 25. 10. 2013 proti uzneseniu Okresného Žiar nad Hronom č. k. 7C/47/2012-77 zo dňa 04. 10. 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu potvrdzuje.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd návrh zamietol žalobcu na prerušenie konania až do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti pre porušenie práva žalobcu na zákonného sudcu a práva na nestranný súd.

V odôvodnení poukázal na ust. § 109 ods. 1 písm. b) OSP, § 109 ods. 2 písm. c) OSP. Súd dospel k záveru, že podanie ústavnej sťažnosti proti rozhodnutiu súdu o vylúčení sudcov súdu nie je takým dôvodom, ktorý by zakladal obligatórnu povinnosť súdu konanie prerušiť. V tomto prípade vylúčenie sudcu súd riešil v súlade s ust. § 16 OSP, keď námietku zaujatosti vznesenú žalobcom predložil nadriadenému súdu a nadriadený súd a to Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd oprávnený túto otázku riešiť, o námietke zaujatosti žalobcu rozhodol. Teda otázka zákonného sudcu sa riešila v tomto konaní a bola v tomto konaní aj právoplatne rozhodnutá. Okresný súd je viazaný právoplatným rozhodnutím krajského súdu. Pokiaľ ide o fakultatívne prerušenie konania podľa ust. § 109 ods. 2 písm. c) OSP, súd má za to, že vedenie konania o ústavnej sťažnosti žalobcu nie je dôvodom na prerušenie konania, pretože o námietke zaujatosti už bolo právoplatne rozhodnuté a v predmetnej veci žalobca uplatňuje svoj nárok z titulu náhrady škody a náhrady nemajetkovej ujmy, ktorá mu vznikla v exekučnom konaní. Jedná sa o procesnú otázku a nie o otázku, ktorá je prejudiciálnou vo vzťahu k riešeniu sporu vo veci samej. V exekučnom konaní rozhodoval iný sudca ako sudca, ktorý rozhoduje v predmetnej veci. Akceptovaním návrhu žalobcu na prerušenie konania by došlo k porušeniu jedného zo základných princípov súdnictva a to je princípu prerokovania veci bez zbytočných prieťahov.

Proti uzneseniu okresného súdu podal odvolanie v zákonom stanovenej lehote žalobca. Uplatnil odvolací dôvod podľa ust. § 205 ods. 2 písm. a), písm. b), písm. c) a písm. f) OSP. Uviedol, že súd v napadnutom rozhodnutí nekonkretizuje, neodôvodňuje prečo sa v čase rozhodovania domnieval, že neboli splnené podmienky pre prerušenie konania. Rozhodnutie je nepreskúmateľné. Zo zásady spravodlivého súdneho konania vyplýva potreba, aby odôvodnenie výroku súdneho rozhodnutia o otázke neprerušenia konania zodpovedalo požiadavke preukázania skutočností vypovedajúcich o možnosti pokračovať v konaní a to mimo rozumných pochybností. Súd musí posudzovať procesné návrhy účastníkov podľa ich obsahu a nie podľa času, kedy boli na súde uplatnené. Žalobca nesúhlasí s tvrdením súdu, že návrh na prerušenie konania nepodporil žiadnymi listinami. V čase podania

návrhu na prerušenie konania súd disponoval ústavnou sťažnosťou a mal poznať jej obsah a dôvody. Žalobca riadne a včas požiadal o prerušenie konania. Poukázal na ust. § 15 OSP. Žalobca uskutočnil podanie, ktorým upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená systémom súdneho manažmentu na prejednanie a rozhodnutie je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd nevzhladol v označených skutočnostiach dôvod na vylúčenie sudcu nič nemení na tom, že v očiach žalobcu a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za nestranného. Poukázal na právny názor Krajského súdu v Trnave v rozhodnutí vydanom v konaní sp. zn. 11NcC/46/2012. Žalobca podal ústavnú sťažnosť pre porušenie jeho práva na nestranný súd, ktorej výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu. Princíp zákonného sudcu treba pokladať za celkom neopomenuteľnú podmienku výkonu súdnej moci. Procesný postup, v ktorom o veci účastníka konania nerozhodol zákonný sudca, prípadne súd zriadený v súlade so zákonom je nezlučiteľný s garanciami vyplývajúcimi z čl. 48 ods. 1 Ústavy a čl. 6 ods. 1 Dohovoru. Právo na nestranného sudcu je súčasťou práva na spravodlivý proces. Žiadal uznesenie okresného súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

V dôsledku podaného odvolania krajský súd vec v medziach daných ust. § 212 ods. 1 OSP prejednal a rozsudok okresného súdu podľa ust. § 219 ods. 1 OSP potvrdil z týchto dôvodov.

Okresný súd zamietol návrh navrhovateľa na prerušenie konania až do právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti pre porušenie práva žalobcu na zákonného sudcu a na nestranný súd. Okresný súd teda pred rozhodnutím vo veci samej skúmal či sú splnené podmienky pre prerušenie konania na základe návrhu žalobcu. V návrhu na prerušenie konania žalobca uviedol, že nesúhlasí s rozhodnutím krajského súdu o tom, že sudcovia Okresného súdu Žiar nad Hronom nie sú z prejednávania veci vylúčení. Rozhodnutím krajského súdu podľa navrhovateľa bolo zasiahnuté do jeho základných práv a to konkrétne základného práva zaručeného čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 36 ods. 1 Listiny základných práv a slobôd a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práva a základných slobôd, to znamená práva na súdnu ochranu a osobitne práva na zákonného sudcu a práva na prerokovanie veci nestranným súdom.

Účastník môže navrhnúť prerušenie konania s poukazom na ust. § 109 ods. 1 písm. b) OSP. V takýchto prípadoch súd prerušuje konanie, pokiaľ rozhodnutie súdu závisí na takej otázke, ktorú súd ako predbežnú otázku riešiť nesmie (viď úplné znenie § 109 ods. 1 písm. b) OSP). Pokiaľ položená otázka nebola príslušným orgánom právoplatne rozhodnutá, musí súd konanie prerušiť a za tým účelom vyčkat' na rozhodnutie príslušného orgánu. Toto rozhodnutie bude základom ďalšieho rozhodnutia všeobecného súdu. V tomto prípade dokonca ak nie je takéto konanie o predbežnej otázke začaté, súd dáva podnet na jeho začatie.

Prerušenie konania podľa citovaného ustanovenia však nemožno rozširovať na prípady, keď namietanú otázku už vyriešili všeobecné súdy a prerušenie konania by malo slúžiť iba k tomu, aby sa konanie pretiahlo tak dlho, pokiaľ nebude o navrhovanej otázke rozhodnuté na základe mimoriadneho opravného prostriedku alebo dokonca rozhodnutia ústavného súdu s tým, že by na základe mimoriadneho opravného prostriedku alebo rozhodnutia ústavného súdu bola už súdom vyriešená otázka rozhodnutá inak. Takýmto postupom by bol jednoducho negovaný zákonný postup všeobecných súdov. Všeobecné súdy pri vznesení takejto požiadavky na prerušenie konania by prakticky nikdy nemohli konať až do rozhodnutia ústavného súdu, prípadne dokonca Európskeho súdu.

Nie je teda daný dôvod na prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b) OSP a ani podľa § 109 ods. 2 písm. c) OSP, pretože otázku, či vo veci rozhodoval vylúčený sudca môže preskúmať súd vyššieho stupňa v riadnom inštančnom postupe na základe riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov, nie ústavný súd v konaní o sťažnosti žalobcu, ktorými namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práva a základných slobôd, ako to vyplýva z uznesení Ústavného súdu SR a to v skutkovo a právnej totožnej veci (napr. vo veci sp. zn. I. ÚS 89/2013, I. ÚS 92/2013). Okresný súd teda dospel k správne názoru, že neexistuje dôvod na prerušenie konania, ani podľa § 109 ods. 2 písm. c), OSP, pretože neprebíha konanie, v ktorom by sa riešila otázka majúca význam pre rozhodnutie súdu v tejto veci. Vzhľadom na tú skutočnosť, že žiadna z odvolacích námietok žalobcu nebola uplatnená dôvodne, odvolací súd napadnuté uznesenie okresného súdu ako vecne správne potvrdil.

Odvolací súd opakovane poukazuje na to, že Ústavný súd Slovenskej republiky opakovane odmietol sťažnosti žalobcu, ktorými namietal porušenie svojich základných práv na súdnu ochranu a spravodlivý súdny proces z dôvodu, že krajský súd nevytlúčil všetkých sudcov okresných súdov, pričom svoj nárok odvodzuje od postupu toho ktorého okresného súdu. Ústavný súd sťažnosti žalobcu odmietol pre nedostatok právomoci prerokovať a rozhodnúť takú vec (napr. v konaní vedenom pod sp. zn. I. ÚS 89/2013, I. ÚS 92/2013) s odôvodnením, že o veci napriek rozhodnutiu nadriadeného súdu rozhoduje sudca, ktorý by mal byť podľa subjektívneho názoru účastníka konania z prejednávania vylúčený, je dôvodom na uplatnenie riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov podľa OSP a Ústavný súd nemá právomoc preskúmať námietky sťažovateľa, že vo veci rozhodol nezákonný sudca.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako súd nadriadený o námietke zaujatosti vznesenej žalobcom v konaní vedenom pod sp. zn. 7C/47/2012 rozhodol uznesením č. k. 4NcC/229/2012-12 zo dňa 17. 10. 2012 tak, že zákonná sudkyňa JUDr. Andrea Gindlová nebola vylúčená z prejednávania a rozhodovania danej veci. Uznesenie bolo žalobcovi doručené dňa 05. 11. 2012 (č. l. 13 p. v. spisu).

Okresný súd teda dospel k správne názoru, že v súdnej veci neexistoval dôvod na prerušenie konania. Odvolací súd uznesenie okresného súdu ako vecne správne potvrdil.

Odvolací súd záverom ešte poukazuje, že ani skutočnosť, na ktorú poukázal žalobca v odvolaní, že v obdobných prípadoch iné nadriadené súdy v právne a skutkovo zhodnej veci vylúčili všetkých sudcov príslušného súdu, nie je dôvodom na prerušenie konania. Z dôvodu, že v konaní vedenom na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 7C/47/2012 už bolo uznesením krajského súdu rozhodnuté o nevytlúčení zákonnej sudkyne, toto je právoplatné, teda záväzná pre účastníkov v predmetnom súdnom konaní.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.